



تعیین درصد تلفات مجاز در کابل سرویس از نقطه نظر اقتصادی

محمد غلامی امیر هوشنگ بخارائیان

شرکت توزیع نیروی برق استان مازندران

چکیده:

اهمیت بررسی و تجزیه و تحلیل تلفات شبکه توزیع بعلت آنکه بیش از ۶۵٪ کل تلفات سراسری برق را شامل میشود [۱] بر کارشناسان این صنعت پوشیده نیست. یکی از مؤلفه‌های تلفات ساز شبکه توزیع تلفات در کابل سرویس مشترکین میباشد که بعلت زیاد بودن تعداد کابل سرویس (حدوداً برابر تعداد مشترکین کل کشور) دارای ابعاد قابل توجهی میباشد.

در این مقاله با استفاده از روش اندازه‌گیری نمونه‌ای بدو مطلب اساسی در مورد کابل سرویسها پرداخته میشود. اول آنکه درصد واقعی تلفات این بخش در چه حدود است. دوم آنکه رقم اعلام شده بعنوان درصد مجاز تلفات در کابل سرویس [۲] از نقطه نظر فنی و اقتصادی تاجه حدی قابل توجیه است.

باتوجه به عمر تأسیسات فشار ضعیف در صنعت برق ایران هنوز اطلاعات دقیقی در رابطه با میزان تلفات انرژی الکتریکی در دست نیست و آنچه در گزارشات آماری بعنوان درصد تلفات عنوان میشود ارقام متوسط سالیانه میباشد. که آنهم از تفاوت انرژی خریداری شده و انرژی فروخته شده به مشترکین نتیجه شده است. باتوجه به درصد تلفات آماری ارائه شده، درصد تلفات در شبکه های توزیع نیرو و بیش از مجموع تلفات داخلی نیروگاهها و شبکه های انتقال نیرو میباشد. لذا اهمیت بحث تلفات در این بخش به لحاظ کمیت بیشتر آشکار میشود.

نظربه وسعت شبکه های توزیع و تنوع آنها از نقطه نظر مقطع، طول و بار شبکه ابتدا میبایست حدی را بعنوان استاندارد مورد قبول ارائه نمود سپس نسبت به اولویت بندی و کاهش آنها اقدام نمود و این امکان پذیر نخواهد بود مگر اینکه حد ارائه شده از نظر فنی و اقتصادی قابل توجیه باشد.

۱- تعیین بیک مصرف :

جهت تعیین میزان تلفات در شبکه توزیع نیروی استان مازندران بر روی ۲۵ فیدر از این شبکه بعنوان نمونه که شرایط ذیل را دارا بودند کنتور اکتیو و راکتیو نصب گردید.

الف- فیدرهائی با طول زیاد

ب- فیدرهائی با طول کم

ج- فیدرهائی با بار زیاد

سپس در یک زمان معین با قطع جریان فیدر نسبت به قرائت همزمان تمام کنتورهای مشترکین و نیز کنتورهای نصب شده در ابتدای فیدر اقدام گردید که پس از قرائت همزمان، جریان فیدر برقرار و پس از یک دوره ۷ روزه مجدداً جریان فیدر قطع و کنتورها قرائت گردید.

تعداد مشترکین این فیدرها: ۳۲۷۰ مشترک

جمع مصرف انرژی در یک دوره ۷ روزه: ۱۳۱۵۳۹ کیلووات ساعت

مصرف یکروزه هر مشترک (کیلووات ساعت) $5/75 : 3270 = \frac{131539}{7}$

کیلووات ساعت متوسط مصرف یک ساعت هر مشترک $0/24 = 5/75 : 24$

از آنجائیکه ضریب بار برای مشترکین خانگی ۰/۳ و برای مشترکین تجاری صنعتی ۰/۸ در نظر میگیریم و نیز باتوجه به اینکه از نمونه گیری انجام شده ۷۰٪ مشترکین عادی و ۳۰٪ تجاری

صنعتی میباشند لذا خواهیم داشت:

$$P_c = 0.24 : 0.3 = 0.8 \text{ Kw} \rightarrow = 4/5 \quad (\text{آمپر})$$

از آنجائیکه کار روزانه مشترکین تجاری حدود ۸ ساعت میباشد لذا خواهیم داشت:

$$P_1 = 0.24 \times \frac{24}{8} : 0.8 = 0.9 \text{ Kw} \rightarrow = 5 \quad (\text{آمپر})$$

۲- تعیین تلفات

اگر طول متوسط کابل سرویس هر مشترک را برابر ۲۰ متر و کابلها را با مقاطع $(2 \times 4) \text{ mm}^2$ ، 50% ، $(2 \times 6) \text{ mm}^2$ ، 30% و $(2 \times 2/5) \text{ mm}^2$ ، 20% در نظر بگیریم خواهیم داشت:

$$\Delta P_{cp} = 2RI^2 \quad \text{و} \quad R = \rho \frac{L}{S}$$

$$\Delta P_{cp} = \left(\frac{0.50 \times 40}{4 \times 56} + \frac{0.30 \times 40}{6 \times 56} + \frac{0.20 \times 40}{2/5 \times 56} \right) \times (4/5)^2$$

$$\text{Loss Factor} = 0.7 F_{\text{load}} + 0.3 (F_{\text{load}})^2 = 0.153$$

$$\Delta P_{cp} = 3/7 \quad \text{وات}$$

$$\text{تلفات متوسط} = \Delta P_{cm} = \Delta P_{cp} \times F_{\text{loss}} = 0.153 \times 3/7 = 0.566 \quad \text{وات}$$

$$\text{کیلووات} \quad \Delta P_c = 0.566 \times 24 \times 3270 \times 0.70 \times 7 = 217$$

$$\text{وات} \quad 2RI^2 = \Delta P_{lp} = 0.182 \times 5^2 = 4/55$$

$$\text{Loss Foactor} = 0.688$$

$$\text{وات} \quad \Delta P_{lm} = 0.688 \times 4/55 = 3/130$$

$$\text{کیلووات} \quad \Delta P_1 = 3/130 \times 8 \times 3270 \times 0.30 \times 7 = 172$$

$$\text{کیلووات} \quad \Delta P = 217 + 172 = 389$$

$$\% \Delta P = (389 : 131539) \times 100 = 0.295\%$$

$$\text{کیلووات} \quad \Delta P_p = 3/7 \times 3270 \times 0.70 + 4/55 \times 3270 \times 0.30 = 12/93$$

$$\text{کیلووات ساعت} \quad P_M = 131539 : (7 \times 24) = 782/9$$

در صورتیکه ضریب بار میانگین برابر ۰/۵ باشد خواهیم داشت:

$$P_p = P_M : F_D = 782 : 0.5 = 1564$$

$$\% \Delta P_p = (12/93 : 1564) \times 100 = 0.826\%$$

این نکته را باید توجه داشت که جریان کابل سرویس همه مشترکین یکسان نیستند و آنچه مادر نظر گرفتیم حد متوسط جریان بوده، لذا درصد تلفات از این مقدار نیز بیشتر خواهد شد با فرض

اینکه تلفات اضافی ۲۰٪ باشد داریم:

$$\text{کل } \Delta P_p = \Delta P_p + 20\% \Delta P_p = 12/932 + 2/586 = 15/518$$

$$\% \Delta P_p = (15/518 : 1564) \times 100 = \%/992$$

$$\% \Delta P_m = \frac{F_{\text{loss}} \times \% \Delta P_p}{F_{\text{load}}} = \frac{0/325 \times \%/992}{0/5} = \%/645$$

درصد تلفات متوسط بدست آمده با ضریب بار ۰/۵ بوده نظریه اینکه ضریب بار شبکه معمولاً

برابر ۰/۶ میباشد لذا خواهیم داشت:

$$P_p = 782 : 0/6 = 1304 \text{ کیلووات}$$

$$\% \Delta P_p = (15/5 : 1304) \times 100 = \%/189$$

$$\% \Delta P_m = \%/85$$

۳- بالا بردن مقطع کابل

باتوجه به مطالب قبل مبنی بر اینکه ۲۰٪ از کابل‌های سرویس با مقطع $2 \times 2/5 \text{ mm}^2$ میباشد، هرگاه جهت تقلیل تلفات کابل سرویس نسبت به تعویض این چنین کابل‌هایی با مقطع $mm^2 (1 \times 6 + 6)$ اقدام نمائیم خواهیم داشت:

$$\Delta P_{cp} = 3/013 \text{ وات}$$

$$\Delta P_{cm} = 0/2 \times 3/013 = 0/603 \text{ وات}$$

$$\Delta P_c = 0/603 \times 24 \times 3270 \times \%/7 \times 7 = 231/8 \text{ کیلووات}$$

$$\Delta P_{lp} = 3/7 \text{ وات}$$

$$\Delta P_{lm} = 0/688 \times 3/7 = 2/54 \text{ وات}$$

$$\Delta P_l = 2/54 \times 8 \times 3270 \times \%/30 \times 7 = 139/8 \text{ کیلووات}$$

$$\Delta P_m = 231/8 + 139/8 = 371/6 \text{ کیلووات}$$

$$\% \Delta P_m = (371/6 : 131539) \times 100 = \%/283$$

$$\Delta P_p = 3/013 \times 3270 \times \%/70 + 3/7 \times 3270 \times \%/30 = 10/53 \text{ کیلووات}$$

$$P_m = 131539 : (7 \times 24) = 782/9 \text{ کیلووات ساعت}$$

$$P_p = 782 : 0/5 = 1565/9 \text{ کیلووات ساعت}$$

$$\% \Delta P_p = (10/53 : 1566) \times 100 = \%/672$$

از آنجائیکه جریان در تمام کابل‌های سرویس یکسان نمیباشد لذا تلفات نیز بیشتر خواهد بود.

$$\Delta P_p = \Delta P_p \times 1/2 = 10/53 \times 1/2 = 12/64 \text{ کیلووات}$$

$$\Delta P_p = (12/64 : 1566) \times 100 = 0/524$$

نظر به اینکه ضریب بار شبکه معمولاً برابر ۰/۶ میباشد لذا خواهیم داشت :

$$\Delta P_p = 782 : 0/6 = 1304/8 \text{ کیلووات}$$

$$\% \Delta P_p = (12/64 : 1304/8) \times 100 = 0/968$$

$$\Delta P_m = 0/696$$

$$0/85 - 0/696 = 0/154$$

چنانچه ملاحظه میشود با تعویض کابل تلفات به میزان ۰/۱۵۴٪ کاهش یافت.

کار رابا تعویض کابل $2 \times 4 \text{ mm}^2$ نیز ادامه میدهیم:

$$\Delta P_{cp} = 2/41 \text{ وات}$$

$$\Delta P_{cm} = 0/153 \times 2/41 = 0/368 \text{ وات}$$

$$\Delta P_c = 141/5 \text{ کیلووات}$$

$$\Delta P_{ip} = 2/976 \text{ وات}$$

$$\Delta P_{im} = 2/976 \times 0/688 = 2/0476 \text{ وات}$$

$$\Delta P_1 = 112/5 \text{ کیلووات}$$

$$\Delta P_m = 254 \text{ کیلووات}$$

$$\% \Delta P_m = 0/193$$

$$\Delta P_p = 8/43 \text{ کیلووات}$$

$$\Delta P_m = 782/9 \text{ کیلووات}$$

$$P_p = 782/9 : 0/5 = 1565/9 \text{ کیلووات}$$

$$\% \Delta P_p = 0/538$$

از آنجائیکه جریان در تمام کابل‌های سرویس یکسان نمیباشد:

$$\Delta P_p = 8/43 \times 1/2 = 10/116 \text{ کیلووات}$$

$$\% \Delta P_p = 0/6459$$

$$\% \Delta P_m = 0/419$$

نظربه اینکه ضریب بار شبکه را معمولاً "۰/۶ در نظر می‌گیریم لذا خواهیم داشت :

$$P_p = 1304/8 \text{ کیلووات}$$

$$\% \Delta P_p = \% 0/775 \text{ کیلووات}$$

$$\% \Delta P_m = \% 0/558 \text{ کیلووات}$$

باتعویض تمام کابل‌های $2 \times 2/5 \text{ mm}^2$ به $(1 \times 6 + 6) \text{ mm}^2$ در شبکه ، تلفات در کابل سرویس به میزان $0/292\%$ کاهش یافت و این نشان می‌دهد که تلفات در کابل سرویس با مقطع $(1 \times 6 + 6) \text{ mm}^2$ از $0/588\%$ پائین‌تر نخواهد آمد، مگر اینکه مقطع کابل را بالاتر برد.

۴- توجیه اقتصادی

آنچه ما تاکنون مورد بحث قرار دادیم محاسبات فنی تعویض کابل سرویس بود و اینکه می‌توان تمام کابل‌های با مقطع پائین را به مقطع بالاتر افزایش داد از نقطه نظر اقتصادی توجیه پذیر می‌باشد یا خیر، رادزریر مورد بحث قرار خواهیم داد. در مرحله اول تعویض کابل‌های $2 \times 2/5 \text{ mm}^2$ ، با فرض اینکه طول کابل سرویس بطور میانگین ۲۰ متر باشد در نتیجه طول کابل برابر خواهد شد با:

$$3270 \times \% 20 \times 20 = 13080 \text{ متر}$$

سرمایه مورد نیاز جهت تأمین 13080 متر کابل با مقطع فوق برای هر متر طول 2850 ریال جمعاً 37278000 ریال خواهد بود.

هرگاه فرض کنیم بازایافت کابل‌های $2 \times 2/5$ بعنوان دستمزد انجام کار باشد، میزان بازایافت انرژی برابر خواهد شد با:

$$\% 0/154 \times 18791 \times 30 \times 12 = 10417 \text{ کیلووات ساعت}$$

هرگاه بهای انرژی را جهت محاسبه ریالی انرژی بازایافت شده 210 ریال در نظر بگیریم لذا خواهیم داشت :

$$10417 \times 210 = 2187570 \text{ ریال}$$

ضمناً در صورتی که بتوانیم سرمایه مورد نیاز را از منابع بانکی دریافت نماییم در نرخهای مختلف بهره و مدت بازپرداخت 20 ساله خواهیم داشت:

$$A = P \frac{I(1+e)^n}{(1+e)^n - 1}$$

n
 e
 A
 P
مدت بازپرداخت نرخ بهره بازپرداخت سالانه سرمایه گذاری اولیه

$$A = 37278000 \times \frac{0.08(1+0.08)^{20}}{(1+0.08)^{20} - 1} = 3796846 \text{ ریال}$$

$$A = 7655280 \text{ ریال} \quad \text{بانرخ بهره } 20\%$$

$$A = 11242555 \text{ ریال} \quad \text{بانرخ بهره } 30\%$$

درمقایسه بابهای انرژی باز یافت شده و بازپرداخت سالانه وام خواهیم داشت:

$$2187570 - 3796846 = -1609276 \text{ ریال}$$

یعنی اگر بهای هر کیلووات ساعت انرژی ۲۱۰ ریال باشد حتی وام بانرخ بهره ۸٪ نیز مقرون به صرفه نخواهد بود، مگر اینکه میانگین قیمت رابالاتر از ۳۶۴ ریال در نظر بگیریم در آن صورت امکان سرمایه گذاری می باشد. و به همین ترتیب برای نرخهای بهره ۲۰ درصد و ۳۰ درصد اگر در مرحله دوم کابلهای $2 \times 2/5 \text{ mm}^2$ و $2 \times 4 \text{ mm}^2$ رانیز تعویض کنیم خواهیم داشت:

$$3270 \times 0.60 \times 20 = 39240 \text{ متر}$$

$$39240 \times 2850 = 111834000 \text{ ریال} \quad \text{سرمایه اولیه مورد نیاز}$$

$$0.08 / 292 \times 18791 \times 30 \times 12 = 19753 \text{ کیلووات ساعت}$$

$$19753 \times 210 = 4148130 \text{ سود حاصل از کاهش تلفات}$$

واگذاری وام بانرخ بهره ۸٪ و مدت بازپرداخت ۲۰ سال دارای بازپرداخت سالانه برابر

۱۱۳۹۰۵۳۹ ریال میباشد.

این هزینه با سود حاصل از کاهش تلفات مقایسه شود خواهیم دید هرگاه نرخ فروش انرژی

بطور میانگین ۵۷۴ ریال به بالا باشد سرمایه گذاری مقرون به صرفه میباشد.

نتیجه

درصد تلفات در شبکه نمونه گیری شده میزان ۰/۸۵٪ را برای کابل سرویس نشان میدهد که باتوجه به روش ارائه شده از درصد خطای کمتری نسبت به روشهای دیگر برخوردار میباشد. همچنین نظر به اینکه درصد تلفات مجاز در هر شبکه ای به یک سری پارامترهایی که آن نیز از مشخصات خود شبکه میباشد بستگی دارد. لذا عنوان اینکه تلفات کابل سرویس باید حداکثر

۰/۵٪ [۴] باشد و یا اینکه باید آنرا به این مقدار کاهش داد توجیه پذیر به نظر نمی‌رسد. زیرا در بحث‌های انجام شده به این نتیجه رسیدیم که درصد تلفات در کابل‌های سرویس به میزان ۰/۸۵٪ و حتی بیشتر از آن در شرایط کنونی مجاز می‌باشد و کمتر از آن از نقطه نظر اقتصادی با توجه به قیمت واحد طول کابل و نیز میانگین قیمت فروش انرژی و بازپرداخت ۲۰ ساله (برابر عمر تأسیسات شبکه) مقرون به صرفه نخواهد بود و جالبتر اینکه با توجه به نمونه‌گیری انجام شده حتی اگر تمام کابل‌های سرویس مشترکین با مقطع $mm^2(1 \times 6 + 6)$ باشد تلفات در کابل سرویس از ۰/۵۸۸٪ کمتر نخواهد شد و این مقدار بعنوان مبنای کاهش تلفات می‌باشد.

منابع

- ۱- آمار صنعت برق کشور در سال ۱۳۷۳.
- ۲- مصوبات کمیته تلفات شبکه توزیع سازمان برق ایران.
- ۳- ELECTRIC POWER DISTRIBUTION SYSTEM ENGINEERING
- ۴- اقتصاد کلان فریدون تفضلی
- ۵- روزنامه رسالت مورخ ۷۴/۷/۱۶